

HVA MÅ GJØRES

VALGKAMPEN

Avisa til Norges Kommunistiske Studentforbund 2. Årg.

REVOLUSJONÆRE STUDENTER:

BOIKOTT SV, FRAM FOR RØD VALG- ALLIANSE!

»Gjennom deltakelse i valg og arbeid i de parlamentariske organer oppnår man å endre styrkeforholdet mellom klassene og dermed makt til arbeiderklassen her og nå». Om ikke ordrett sitat, så var det likevel omtrent slik Tor Ole Flaaten, førstemann på SVs Oslo-liste, la fram sitt syn på valgsirkuset på et møte den 3. mai i år i Det Norske Studentersamfund. Mot denne revisjonismen, svarer Rød Valgallianse: »Bare gjennom den væpna revolusjonen kan arbeiderklassen gripe makta, dvs. opprette proletariats diktatur». Og forberedelsen til revolusjonen går ikke gjennom hestehandel på Storting og i kommunestyre, men gjennom massenes egen kamp.

VI KAN IKKE TREKKE PÅ SKULDRENE

Valgene under kapitalismen er kampanjer for å få folk til å tro at det er de sjøl, og ikke kapitalen som bestemmer. Men revolusjonære kan ikke bare trekke på skuldrene av dette og overlate arenaen til løftepolitikerne for situasjonen er jo faktisk slik at svært mange ennå har tiltro til parlamentarismen. Det å delta i valg (NB! Å delta er ikke det samme som at hovedsaken er å få valgt inn flest mulig av sine egne kandidater) er en av de borgerligdemokratiske rettighetene arbeidsfolk har kjempa for. Vi kan og skal bruke den til å føre en revolusjonær politikk ut til massene og styrke den revolusjonære bevegelsen politisk og organisatorisk.

DE FALSKE ARBEIDER-LEDERNE VIL HA BEIN I STATSAPPARATET

De borgerlige arbeiderpartia bruker valgene til å skaffe seg bein i byråkratiet, og ikke bare det: Etter som staten og kommune/fylke knyttes til og overtar fler og fler bedrifter, svinger DNA- og SV-pampene seg opp til sjøl å bli

byråratkapitalister som i NKL og Ungdommens Selvbyggerlag i Oslo, eller i de mest dominerende industrielskapene som Hydro og Statoil.

ETT REVOLUSJONÆRT ALTERNATIV

Mot hele hurven av borgerlige partier, og spesielt DNA og SV, står Rød Valgallianse fram som det eneste revolusjonære alternativet. Vi sier klart fra om at kommunestyre og fylkesting er deler av den kapitalistiske statsmakta og at deres funksjon er å tjene monopolkapitalen.

FOLKET MÅ SJØL KJEMPE MOT KRISA

I disse tider rammer den kapitalistiske krisa med voldsom kraft. Valgkampen (og eventuelle plasser i de parlamentariske organ) bruker Rød Valgallianse til å slå fast igjen og igjen: oppsigelsene, arbeidsløsheten, dyrtida, skatteplyndringa, rovdriften på helse og natur osv. er ondt som bare arbeiderklassen og folket sin egen kamp kan slå tilbake. Og videre:

FOR DEN VÆPNA

REVOLUSJONEN!

Enhver seier kan bare bli en kortvarig glede så lenge kapitalismen får bestå. Veien til varig bedring, veien til det sosialistiske samfunnet oppnår vi bare gjennom den væpna revolusjonen.

Dette er ei linje som står 180° mot de ideene om »fredelig overgang» som førte de chilenske massene til fotballstadion i Santiago de Chile, — ideer som SV idag aktivt propaganderer.

VI FØRER VALGKAMP OVERALT I LANDET

Rød Valgallianse er organisert så godt som i alle de store kommunene. Men vi må trekke lærdom av historia, og en slik erfaring er at revolusjonære må kunne kombinere den legale og den illegale kampen. I tilfelle krig, krise, fascisme vil reaksjonen forsøke å likvidere partiet slik som f.eks. i Hellas. Derfor kan vi ikke godt gjøre kjent navna på en stor del av våre medlemmer. På fylkeslistene skal det f.eks. være 70–80 navn, mens det greiddes seg med 10–15 til Stortingsvalget. Vi

prioriterer derfor en del utvalgte industristeder og store byer, pluss noen fylker og stiller lister der.

Men overalt skal vi føre ut Rød Valgallianse sin politikk. Overalt skal vi hamre fast at hver eneste stemme til DNA og SV er en stemme for

borgerskapets innflytelse i arbeiderklassen.

**BOIKOTT DE BORGERLIGE
ARBEIDERPARTIENE DNA OG
SV!
FRAM FOR RØD VALG-
ALLIANSE!**

IKKE »VENT OG SE»!

Mange progressive studenter har sett de revolusjonæres innsats i streikestøttearbeid, i abortkampen, i husleiestreikene, det anti-imperialistiske arbeidet osv, og har fått sympati for Rød Valgallianse. De ser med økende skepsis på at SV er blitt sosialimperialismens forlengte arm i Norge. Men samtidig er det endel som fortsatt følger lojalitet til SV og håper at »tingenes tilstand vil forandre seg».

Til dette vil vi si:

En slik »vente-og-se»-holdning var det vi måtte kjempe mot i EEC-kampen. Da ville Bratteli & co. hindre folk i å tenke gjennom hva EEC sto for slik at de fikk frie hender til å kjøre ut med sin egen

imperialistiske propaganda. Nå er det bresnevistene i SV som i ly av »vente-og-se»-holdninga arbeider døgnet rundt for å knytte den progressive bevegelsen til DNA og SOVJET.

Det vi må gjøre i en slik situasjon, er å stille spørsmålet skarpt: Tjener SV det anti-imperialistiske arbeidet? Tjener SV revolusjonen i Norge? Har arbeiderklassen bruk for SV?

I denne avisa har vi argumentert for at svaret på slike spørsmål bare kan være et kraftig NEI!

Ikke »vent og se» på at SV skal føre ut enda mer av borgerskapets og sosialimperialismens politikk i arbeiderklassen og blant studentene! Velg side i valgkampen!

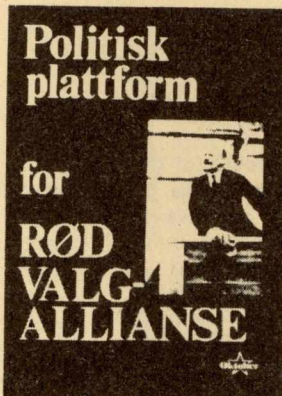
BRYT MED REVISJONISMEN!

les om: DE BORGERLIGE ARBEIDERPARTIA

FAREN FOR VERDENSKRIG

ERFARINGER FRA HUSLEIESTREIKEN

PORTUGAL

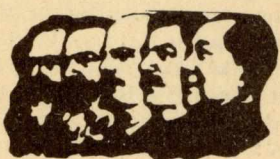

For alle sosialistar og revolusjonære er den politiske plattform til Rød Valgallianse naudsynt. Ho er eit grundig politisk dokument som inneheld såvel analyser av utviklinga i verda og overgangen til sosialismen, som linjer for dagskampen i Noreg. Ho er eit krass og kompromisslaust oppgjør med borgarskapet og deira politiske tenarar i arbeiderklassa, sosialdemokratane og revisjonistane i DNA og SV. Tilrådas på det beste! 64 sider, pris: kr. 6,-. Tingas frå Rød Valgallianse.

Rød
Valg-
allianse

Send støtte til Aksjonskomiteen ved Norsk Hamnerverk,

POSTBOKS 345, 4001 STAVANGER.
POSTGIRO 3805173.
Tlf. 045/27 992

HVA MÅ GJØRES er avisa til NORGES KOMMUNISTISKE STUDENTFORBUND (Ansvarlig: Bernt Holtsmark)
ADRESSE: Hva må gjøres, Boks 5628 Briskeby, OSLO 2. Postgiro: 2 23 26 43.

Avisa kommer ut med 6 ordinære nummer i året og du kan tegne abonnement

A/S Duplitykk
Oslo 1975

DNA/SV VED MAKTA ER BORGERSKA

DE BORGERLIGE ARBEIDERPARTIA

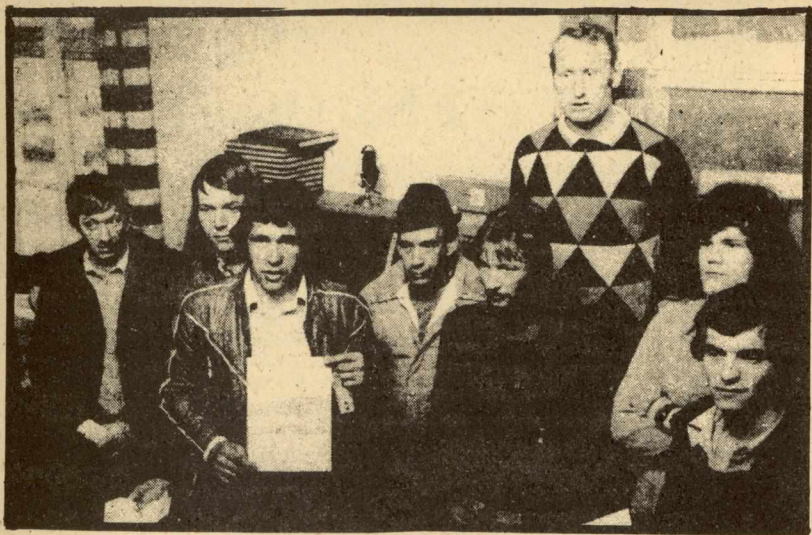
Gang på gang i historia har det vist seg at arbeiderklassen ikke bare har »ytre fiender» i form av herskerklassen og dens stat, men også »indre fiender» som i ord retter seg til arbeiderklassen, men som i handling tjener borgerskapet.

Lenin sier: »Den reeltivt 'fredelige' karakteren i epoken 1871–1914 fostret først opportunismen som en stemning, seinere som en retning og til slutt som arbeideraristokratiets og de småborgerlige medløpernes gruppe eller sjikt. Disse elementene kunne beherske arbeiderbevegelsen bare ved at de i ord anerkjente de revolusjonære målsettingene og den revolusjonære taktikken» (»Oppportunismen og den 2. Internasjonals sammenbrudd»). Falske »arbeiderledere» som Bernstein, Kautsky, Tor Aspengren eller Rolf Dahl er ikke noen tilfældige resultater av historias krumspring. De er uttrykk for den allmenne kjensgjerning at så lenge det finnes antagonistiske klasser, så lenge vil de to linjene – den proletære og den borgerlige, den revolusjonære og den opportunistiske – uunngåelig og gang på gang oppstå i arbeiderklassens egne rekker.

høyeste stadium»). Derfor er »borgerlige arbeiderpartier» som de i Den 2. internasjonale eller SV og DNA idag ikke noen stakkars »villfarne får» som med et raskt grep i øret kan føres tilbake til den rette veien, men partier med objektiv interesse av å ufarliggjøre arbeiderklassen for å tjene borgerskapet. »Slik skapes sammenhengen mellom imperialismen og opportunismen», hevder Lenin.

BORGERSKAPET TRENGER BORGERLIGE ARBEIDERPARTIER

Imperialismen innebærer også et langt større behov for borgerlige talsmenn i arbeiderklassens rekker. Leninismen slår fast at imperialismen er den råtnende og døende kapitalismen. Den er kapitalismens siste framtredelesform. Derfor er også imperialismen den sosialistiske revolusjones epoke som ble innleda

I Stavanger krevde ledende SV-medlemmer at de streikende arbeiderne på Hammerverket hverken skulle gi ut egne løpesedler og informasjonsmateriale (»Det virker så studentaktig!») eller kritisere DNA. Og det samtidig med at DNA kjørte ut med den mest rabiate hets mot arbeiderne. Dette er ikke bare sabotasje, det er ei aktiv linje for å knekke streiken.

HVORFOR OPPSTÅR DE BORGERLIGE ARBEIDERPARTIENE?

Under den imperialistiske epoken får borgerskapet større muligheter enn før til mer eller mindre systematisk å plante sine agenter i arbeiderklassen. Hvorfor det? Lenin sier: »Imperialismen, som betyr oppdeling av verden og utbytting ikke bare av Kina, som betyr monopolistisk høye profiler for et fåtall av de rikeste landa, skaper den økonomiske muligheten til å korrumpere proletariatets øvre sjikt, og dermed nærer den, utformer og forsterker den opportunismen». (»Imperialismen som kapitalismens

med Oktoberrevolusjonen i 1917. Borgerskapet strever derfor febrilsk for å kamuflere sitt diktatur over de utbyttede arbeidermassene, og prøver å dekke seg bak det borgerlige »demokratiets» maske. I denne farsen trenger de partier som kan gi de undertrykte følelsen av å ha ulike alternativer å velge mellom. Den ørlille monopolkapitalistiske klassen kan aldri åpent og på egen hånd få oppslutning for sin politikk.

Derfor trengte imperialistene i 1914 krigshissere i sosialistisk frakk. Og derfor trenger imperialismen idag DNA og SV for å uskadeliggjøre enhver revolusjonær tendens i den norske arbeiderklassen. De borgerlige arbeiderpartiene har en overmåte »stor» historisk rolle, – i borgerskapets tjeneste.

Hvordan er det mulig å samle inn så mye penger?

– Det enormt bra resultatet tror jeg kommer av at innsamlinga har vært organisert som ei skikkelig politisk kampanje. Folk har bundet seg til å gi faste beløp, og på sommerleirene har en virkelig diskutert grundig hvorfor det er så viktig at revolusjonære fullt og helt stoler på egne krefter.

Valgkampen vi er oppe i retter seg mot all imperialismen og all reaksjon, og sjølsagt mot de partiene som fører disse »varene til torgs» enten det nå måtte være i Dagblad-liberal, tradisjonell sosialdemokratisk eller SV-»marxistisk» emballasje. Til valgkampen trengs det penger, og de må vi skaffe sjøl.

Lenin førte kompromissløs kamp mot opportunismen og det han kalte de »borgerlige arbeiderpartia». I »Imperialismen og sosialismens splittning» sier han om valg: »I vår tidsalder går det ikke uten valg, massene kan man ikke unnvære, men i boktrykkerkunstens og parlamentarismens epoke er det umulig å lede massene uten et vidt forgretna, systematisk gjennomført, solid utbygd system av smiger, løgn, bedrageri, uten å sjonglere med populære slagord som er på moten, uten løfter til høyre og til venstre om alle mulige reformer og alle mulige fordeler for arbeiderne – bare for at de skal avstå fra den revolusjonære kampen for å styrte borgerskapet.» (»Imperialismen och socialismens splittning» s.23)

HVILKE OPPGAVER HAR DE BORGERLIGE ARBEIDERPARTIENE?

Det overordna målet er sjølsagt å lamme arbeiderklassens kampkraft. Det første midlet er å avvæpne arbeiderklassen ideologisk gjennom systematisk skjønnmaling av borgerskapet og dets stat og fornektelse av arbeiderklassens egne politiske erfaringer. Lenin sier: »Oppportunismen og sosialsjåvinismens politiske innhold er det samme: classesamarbeid, avstandtagen fra proletariatets diktatur, avstandtagen fra revolusjonær aksjon, uforbeholden anerkjennelse av den borgerlige legaliteten, mistro til proletariatet, tro på borgerskapet» (»Oppportunismen og Den 2. internasjonals sammenbrudd»).

DE REVOLUSJONÆRES OPPGAVE – UFORSONLIG OG NÅDELØS KAMP MOT DE BORGERLIGE ARBEIDERPARTIENE OG ALL OPPORTUNISME!

Oppportunismen oppstår gang på gang i arbeiderklassens rekker. Men med samme nødvendighet tvinger den revolusjonære bevegelsen seg fram under imperialismens epoke, som også er sosialismens. Den revolusjonære bevegelsen kan gjøre feil som bidrar til å utsette arbeiderklassens revolusjonære maktovertagelse. Og en av de største feila som kan begås er å undervurdere kampen mot borgerskapets og imperialis-

mens agentur i arbeiderklassen. Derfor sier Lenin: »I virkeligheten er opportunismens tilsynelatende raske og motbydelige utvikling ingen garanti for dens varige seier, liksom den raske utviklinga av en ondartet byll på en sunn organisme bare kan påskynde at byllen brister og at organismen frigjøres fra den. Farligst i denne sammenheng er de mennesker som ikke vil forstå at kampen mot imperialismen, om den ikke er uoppløselig forbundet med kampen mot opportunismen, bare er en tom og løgnaktig frase.» (»Imperialismen som kapitalismens høyeste stadium»).

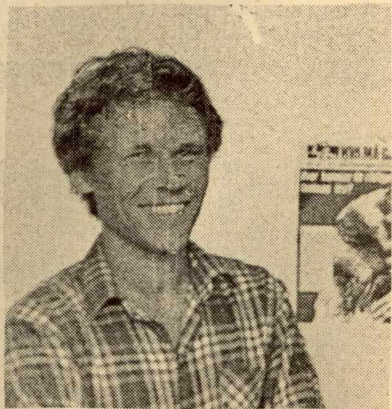
»GI SÅ DET SVIR!»

For å finansiere valgkampen, har Rød Valgallianse lansert ei innsamlingskampanje. Målsettinga var 300 000 kroner, men alt nå er det kommet inn over dobbelt så mye. Sommerleirene i kommunistenes regi har bidratt sterkt til dette, og på Håøya fikk vi en prat med Helge, en av deltakerne på NKS-leiren der.

Men målsettinga for kampanja er langt overskredet?

– Ja, men den fortsetter for det! Resten av pengene skal gå til et rotasjonstrykkeri. Det vil gjøre oss i stand til å komme enda mye sterkere ut med denne politikken. På rotasjonspressa vil kommunistene og andre, som f.eks. folk som er i streik, få trykt materiale raskt og helt uavhengig av de kapitalistiske trykkeriene. Allerede idag vil det være en stor fordel, og på lengre sikt er det helt nødvendig for at vi skal få sannheten om klassekamp-sakene ut til folk. Det vil være en seier for hele venstresida å få oppretta et slikt trykkeri.

Vi må fortsette å gi så det svir! Jeg oppfordrer alle til å gi en hundrelapp

når de nå får studielån og har litt å rutte med, SV driver og med pengeinnsamling, men det går så treigt at de ikke engang tør si hvor mye de har fått inn. Et enda bedre resultat i kampanja vår vil være nok et bevis for at folk vender moderne-revisjonismen ryggen og stiller seg på et revolusjonært standpunkt.

PET VED MAKTA

»VARSEMD! SPARSEMD!«

Kvifor seier SV ingen ting om væpna revolusjon i programmet sitt? Kvifor snakker SV om proletardiktaturet som »eit ideologisk lik«?

Fordi dei er feige og ikkje torer å kalle tinga med sine rette namn?

FULLTØMRA POLITISK LINJE

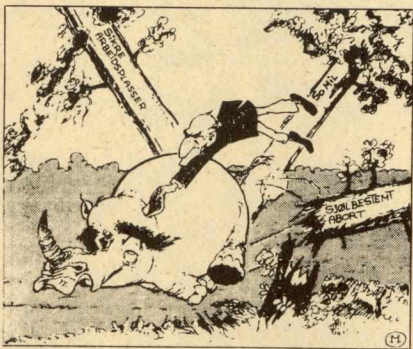
Det er diverre ein del som trur dette. Dei ser berre ei samling av reaksjonære og forvirra einskildstandpunkt, og ikkje *revisjonismen* som det han er: ei fulltømra politisk linje i arbeiderrørsla.

ÆRENDSVEIN FOR BORGARSKAPET

»Kautsky tek vare på den delen av marxismen som liberalarane og borgarskapet kan godta (kritikken av middelalderen, og kapitalismens — særlig det kapitalistiske demokratiets — historisk sett progressive rolle). Han forkastar, forbigår i stillstand, glattar over, alt ved marxismen borgarskapet ikkje kan godta (proletariatets revolusjonære vold mot borgarskapet for å gjere det til inkjes). I kraft av si objektive stilling, og uavhengig av kva som måtte vere hans eiga subjektive overtyding, er det difor ikkje til å unngå at Kautsky viser seg å vere frendssvein for borgarskapet» (Lenin i »Den proletariske revolusjonen og renegaten Kautsky«). Slikt kan ein seie om SV og. Revisjonisme i teori tyder borgarleg politikk i handling. La oss ta berre nokre få døme:

»VARSEMD! SPARSEMD!«

Norgas-arbeidarane blei tvinga attende til arbeidet på uakseptable vilkår. Kvifor? På grun av at Ragnar Kalheim truga med å trekkje attende

Matmoms, sjøl-bestemt abort 50-mils fiskerigrense, kampen mot USA-imperialismen, kamp mot Sovjetimperialismen og støtte til arbeiderne og andre undertrykte i Øst-Europa, lønnsoppgjøret, boligpolitikken (Rodelokka!), streikekampene, kamp mot fascismen, osv. osv. osv., -lista over svik er lang. De er uttrykk for ei linje!

STØTTE TIL FASCISMEN I INDIA

Dette er ikkje skilde »uhell i arbeidet«. SV har 2 år med politisk praksis og det er 2 år fulle av kamp mot arbeidarane og folket sine interesser. Sjølvvald abort: Svik frå SV, Aksjon Kyst-Noreg: Svik og freistnad på splittring. Anti-imperialistisk arbeid: Sabotasje av kampen mot USA-imperialismen og aktiv støtte til den andre imperialistiske supermakta, Sovjet. Og ikkje berre det: Når ei Indira Gandhi (som har solgt seg og landet sitt til dei nye tsarane i Kreml) kastar vekk den siste

»Kapitalismen er for dårlig leda, - det er best at vi i SV hjelper DNA med å overta» Faksimile av førstesideoppslag i FRIHETEN nr 25 og 31 i år.

støtten til streiken, dersom dei ikkje godtok tilbodet frå arbeidskjøparane. Film- og teatertechnikarane si streik: NKP-arane hylte og skreik om varsemd og sparsemd, og greidde på den måten å knekke streiken.

Holmenkollarbeidarstreiken: Etter eit samla press frå kommunen, forbundsleiinga og SV blei arbeidet teke oppatt, utan at krava var innfridde. Tariffoppgjeret 1974: SV har hovudæra for at Jern & Metall godtok skambudet frå forhandlingane og at andre forbund stilte krav som i realiteten var ja til senka realløn. Heismontørstreiken: Full passivitet. Det tok seks veker før revisjonistpressa i det heile nemnde streiken. Telefonsentralmontørstreiken: NKPs faglege sekretær Kolbein Harbu køyrde saman med LO-leinga ut med vill hetsing og mistenkleggjering av stonedarbeidet i ein periode då støtta var meir nausynt enn nokon gong.

IDAG: KAMP MOT HAMMER-VERKARBEIDERNE

I Hammerverk-saka fekk arbeidarane straks eit ultimatum frå SV. Enten nekta dei å ta imot hjelp frå streikestøttekomiteane, eller så fekk dei heller seie farvel til støtte frå SV.

resten av borgarleg demokrati og stiller seg i spissen for det åpne, terroristiske borgardiktaturet: fascismen, så får dette straks støtte i SV-avisene sine spalter.

SV TJENER MONOPOL-KAPITALEN

SV freistar gjere DNA rangen verdig som statskapitalismen sitt parti her i landet. Statsrederi, statsgruver, ein einaste stor statsbank (så industrien lettara kan grafse til seg folk sine spare- og trygdepenger), — alt dette seier SV er steg på veien til sosialismen. Dei teier om det som alt Friedrich Engels tala om og som tusental arbeidarar i Norge, Italia, Frankrike og ikkje minst Sovjetunionen merker på kroppen: »Dess fleire produktivkrefter han (staten) tek over som sin eigedom, dess meir vert han til ein røyndleg felleskapitalist, og dess fleire statsborgarar utsuger han» (»Sosialismen frå utopi til vitskap«)

Såleis er SV si linje i direkte samsvar med dei tiltaka monopolkapitalen sjøl går til for å tryggje maksimalprofitten. Dei revisjonistiske partia er borgarskapet sine parti i arbeidarklassen og den progressive rørsla. Dei må vi kjempe imot.

I EI FØRKRIGSTID

I Helsingfors har det nylig vorte avholdt en »sikkerhetskonferanse«. I verdensrommet møter USA og SOVJET hverandre i »fredens tegn«. Den norske reaksjonære pressa omtaler Bresjnev som en »sympatisk og fredelig innstilt mann«.

Men samtidig har kapprustninga mellom de to imperialistiske supermaktena aldri nådd et høyere nivå enn idag. Over hele verden ligger de i strid med hverandre.

Vi må ikke lukka øya for det som skjer:

Forberedelsene til Den 3. verdenskrigen er igang.

Når supermaktena snakker om fred, så mener de krig. »Fred i vår tid», sa Chamberlain etter Munchenforliket i 38. »Kongress for freden» kalte Hitler kongressen til det tyske nazi-partiet samme år. Like etter var 2. verdenskrigen et faktum.

Hvorfor blir det krig?

Som Lenin peker på i en artikkel »Om parolen Europas forente stater» så er det en lov under kapitalismen at de forskjellige statene utvikler seg ujamnt. Etter 1871 vokste Tyskland tre eller fire ganger hurtigere enn England, Japan omkring ti ganger hurtigere enn Russland. Denne endringa i styrkeforholdet førte til kravet om nyoppdeling av markeder og interessesfærer. Den første verdenskrig brøt ut.

Hva kjennetegner situasjonen i dag?

Etter 2. verdenskrig dominerte USA som den overlegent største imperialistmakta. Kontrarevolusjonen i Sovjet etter Stalins død forandra hele verden. Gjenopprettinga av kapitalismen i Sovjet førte til oppløsning av den sosialistiske blokken og dermed den viktigste motstandskrafta mot USA-imperialismen. I stedet tok Sovjet opp konkurransen med USA og er nå blitt en supermakt på lik linje.

USA er i dag i tilbakegang. Sovjet er ei ung supermakt i framgang i forhold til USA. I dag spiller det imperialistiske Sovjet, skjult bak sosialistiske fraser, samme rollen som Hitler-Tyskland før annen verdenskrig. Liksom Tyskland under Hitler var ei ekspansiv imperialistmakt, er Sovjet det i dag. Og det at styrkeforholdet mellom de to supermaktena er endra, reiser kravet om nyoppdeling av markeder. Dette må føre til krig, nyoppdelingskrig.

Europa — det strategisk viktigste området

Både første og 2. verdenskrig brøt ut og hadde sitt tyngdepunkt i Europa. Brennpunktet for supermaktenes kappestrid er Europa. Uten Europa er USA ingenting — med Europa er Sovjet alt. Europas markeder, teknologi og økonomi er grunner til at både USA og Sovjet satser stort på Europa. Sovjet styrker seg i Portugal og Finland og fisker i rørt vann på Kypros. Revisjonistpartiene i Frankrike og i Italia satser på regjeringstaburetter. Men selv om USA er på tilbakegang ville vi gjøre en grov feil dersom vi undervurderer den styrken som USA fortsatt har. Ingen supermakt lar seg frivillig vippe av tronen. Tvert om, dess sterkere konkurransen om Europa blir, dess mer øker faren for en 3. verdenskrig.

»Bilde uten ord» heter denne montasjen som anti-fascisten John Heartfield laga i 1937. På samme måten som Hitler dekket sine krigsforberedelser bak ord om fred, forbereder Sovjetlederne seg på en 3. verdenskrig mer brutal enn verden for har sett.

Norge i skuddfeltet mellom supermaktena.

I vest har de nordiske landa Nato som en forlenget arm for USA-imperialismen. I øst finner vi Warszawa-pakten som idag har en klart aggressiv karakter. På Kola-halvøya ligger verdens største flåtebase. Norge er direkte tillagt oppgaven som et »flankeforsvar» for USA og Nato i tilfelle krig med Sovjet. Norge vil derfor med stor sannsynlighet bli ei slagmark i skuddfeltet mellom supermaktena.

Revolusjonen kan forhindre krigen

Supermaktena hevder at en 3. verdenskrig vil føre til total utslettelse. På den måten prøver de hindre at verdens folk skal reise kampen mot imperialistisk utplyndring og okkupasjon. Men erfaringene fra

Kambodsja og Vietnam viser at små land kan beseire de største imperialister dersom de tar i bruk revolusjonær folkekrig.

I dag utgjør den tredje verden og de sosialistiske landa hovedkrafta i kampen mot de to supermaktena. Bare en front mot supermaktena under de sosialistiske landas ledelse kan forhindre den imperialistiske verdenskrigen.

Om supermaktena kaster folkene ut i en ny verdenskrig, blir den mer brutal enn noen tidligere, men vi skal og huske: de to imperialistiske verdenskrigene hittil har alle endt med ei kraftig styrking av sosialismen. Som Chou en Lai sier: »Enten revolusjonen hindrer krigen eller krigen frambringer revolusjonen, så vil den internasjonale situasjonen i et hvert tilfelle fortone seg lys for folkene.»

Hestehandel for å komme høyere opp i byråkratiet

STUDENTENE RAMMES AV DYRTIDA

Den økonomiske krisa griper om seg. Nå ved semesterstart kan hver og en se hvordan lån og stipend har «krympa» som følge av den enorme prisstigninga, — den største i Norge etter krigen. Ferdige studenter som er knytta til særlig konjunkturfølsomme bransjer som bygg og anlegg (visse typer ingeniører, arkitekter) merker arbeidsløsheten på kroppen. Det samme gjelder i økende grad den som søker stilling i skolen.

Husleiestreiken gir et klart eksempel på at studentene sier NEI til å betale for kapitalismens krise av egen pung. På den måten, og gjennom streikestøttarbeid osv. slår de lag med arbeiderklassen i kampen mot klassefienden. Vi har hatt en prat med Ruth Ludvigsen fra forrige Rød Front-styre og Tarald Rhode, leder for streikekomiteen ved Universitet i Oslo om erfaringer fra dette arbeidet.

SV på Universitetet i Oslo ville bygge studentby der Sogn Hagekoloni ligger. Hagekolonistene ønsket å beholde området, og stilt overfor studentenes motstand mot prosjektet, måtte SV si at de støtta beboernes krav. Men linja de kjørte ut var å arbeide videre med byggeplanene og å oppfordre til at pampene i kommunestyret skulle få bestemme.

VI: Hva har streiken betydd for studentene?

Tarald: Gjennom aksjonen har studentene ikke bare gått ut for å forsvare sine økonomiske rettigheter. Vi har og fått praktisk erfaring for åssen dette samfunnet fungerer, for hvem som har noe å si og hvem som ikke blir hørt. Dette opp imot bl.a. »Kommunistisk» Universitetslag som hevder at kampen som »mellomlagsgruppene» — det er studenter, småbønder o.l. — fører aldri kan nå utover det reint økonomiske.

Vi har gått inn for å få kontakt med andre grupper, som Rodeløkka-beboerne, og det har vært veldig fint for kampmoralen. »K»UL var typisk nok imot dette.

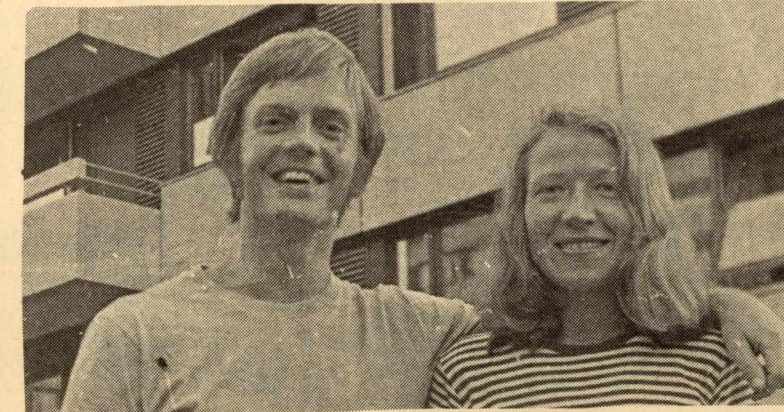
KOMMUNISTENE HAR STILT SEG I SPISSEN

Ruth: Det er viktig å slå fast at det er AKP(m-l) og NKS som har stilt seg i spissen for denne streiken og vist seg i stand til å trekke opp linjer for å løse de mange problemene vi har stått overfor. Uten kommunistisk ledelse tror jeg streiken raskt ville vært knekt, SVs innsats har på det beste bestått i et par resolusjoner.

»I SEKRETARIATET DER KAN DE DYKTIG PRATE»

VI: Litt mer konkret om SV?

Tarald: Om SV kan vi kort og godt slå fast følgende: De er evneløse når det gjelder å arbeide gjennom en masseaksjon. Det eneste stedet de ser ut til å trives er i det byråkratiske maskineriet. I husleiestreiken har de lagt opp denne linja for arbeidet i studentting og Samskipnad: de ukritiske kompromissers vei der en for all del ikke må utfordre hverken

Tarald Rhode og Ruth Ludvigsen har sett SVs innsats i studentkampen på nært hold.

regjering eller andre »ansvarlige» organ.

HESTEHANDEL OVER HODET PÅ STUDENTENE

Ruth: Eksempelet Trond Værnes er typisk. Han var med på følgende nydelige hestehandel: Han går inn for økte priser på kantine, harde tiltak mot sine medstudenter som er i streik (utkastelse), bevaring av den høye semesteravgifta m.m. Og beinet han fikk for denne »innsatsen» var jobben som formann i Samskipnaden. På tross av Værnes streikebryteri under hele konflikten, har SV stått last og brast med ham.

Tarald: Det viser hvordan opportunistene i SV fører ut forskjellig politikk ettersom hvor de jobber. Stilt overfor studentmassen i Det Norske Studentersamfund blir SV-ledelsen tvunget til å uttale støtte for streiken, men denne støtten ser vi lite til når det gjelder politisk

handling, f.eks. i Samskipnadens Hovedstyre. Der er det om å gjøre å kompromiss med DNA og skaffe seg posisjoner. Nøyaktig slik har AUF og DNA drevet på i alle år.

NEI TIL »KVINNENES RETT TIL ARBEID»

Ruth: En sak må jeg trekke fram og det gjelder støttarbeidet for Hammerverkarbeiderne og Vålerkvinnene. På et møte jeg var gikk SV — den »superrevolusjonære» Morten Jørgensen innkludert — i allianse med »K»UL mot at vi skulle ha parolen »FOR KVINNENES RETT TIL ARBEID» i plattform for arbeidet. Dette er å angripe et av de viktigste klassekrava kvinnene stiller i dag. Begrunnelsen synes jeg er fantastisk, nemlig at parolen var »overflødig» fordi det »alt er skrevet inn i grunnlova at alle har rett til arbeid». Slå den!

SV & PORTUGAL : STØTTE TIL FASCISTISKE TILTAK

Mens revisjonistene i Portugal bare blir mer isolert fra massene, tar de i bruk hardere og hardere midler for å opprettholde borgerdiktaturet. SV støtter opp om denne utviklinga i Portugal.

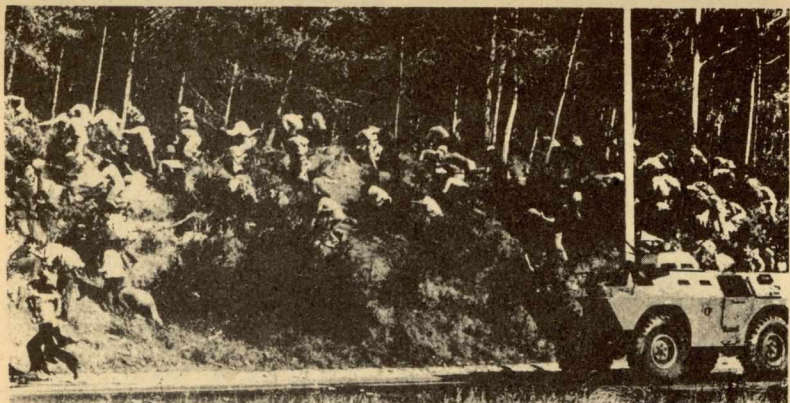

Foto: Klassekampen

Sjøkkpolitiet COPCON består av kommandosoldater med lang Afrika-tjeneste. Stadig oftere blir troppene satt inn mot organisasjoner på venstresida. Omlag 200 medlemmer av organisasjonen MRPP sitter i fengsel etter en COPCON-razzia den 28. mai i år. En støttefront for de fengsla antifascistene (AFAP) arrangerte demonstrasjon utenfor Caxias-fengselet for å kreve fangene frigitt. Uten forvarsel gjøv COPCON-styrkene løs på demonstrasjonen med gevær-ild og tåregass.

BORGERSKAPET KOMMANDERER GEVÆRENE

»Politisk makt vokser ut av gevær-løpet» har Mao Tse Tung sagt. Dette gjelder sjølsagt for Portugal i dag, og progressive må holde fast ved hovedsaka i det som skjer der: våpna er ikke i folket sine hender. Tvert om er de kontrollert av MFA — De væpnede styrkers bevegelse — som består av representanter for ulike deler av borgerskapet. Riktignok lar de munnen renne over av revolusjonære slagord, men i praksis er det følgende saker de er opptatt av:

Å undertrykke arbeiderklassen og fattigbøndene som kjemper for sin økonomiske og sosiale rettigheter, å forsøke å modernisere kapitalismen og lure folkemassene med på det, og å slåss med hverandre og andre deler av borgerskapet om hvilken fasong kapitalismen i Portugal skal få.

TIL PORTUGAL?

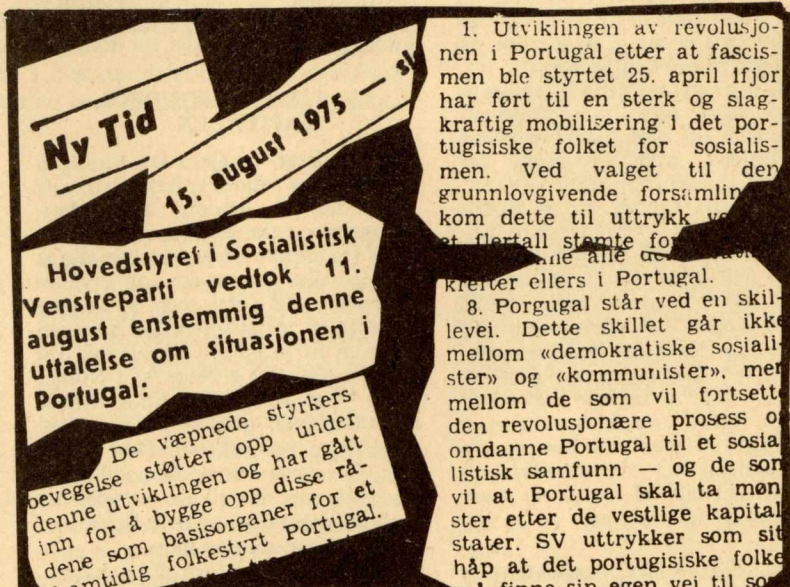
Gruppereise 30. aug. til Lisboa. Tur/retur fly Fornebu, 14 overnatt. m/ frokost kr. 1595. Barn u. 12 år 1/2 pris. Mulighet for møter m bl.a. M.F.A., Intersyndical, sosialistene og kommunistene, og ekskursjoner til »Røde Stjerne»-kooperativet i Alentejo-distrikt og til Lisnaverftet — samtaler m. arbeiderne. Ellers gode trad. feriemuligheter, badestrender m.m. Informasjonsmøte m/lys bilder onsd. 13. aug. kl. 19.30 i Grenlandsleiret 39, 3. etg. Påmeld/innbet. innen 15. aug. til L. og R. Feiring, Tokerdalveg 2, Oslo 9, Telf: 10 51 20 — Postgiro 8 63 08 99.

REVISJONISTENE KJEMPER MOT ARBEIDERNE

Tre leire innafor MFA er viktige: de tradisjonelle sosialdemokratene som vil fortsette å ha Portugal

underlagt den vestlige imperialismen (denne fløya er blitt svekka i MFA) nyrevisjonistene som ønsker å styrke stats-monopolkapitalismen kraftig og gjøre Portugal til koloni for Sovjet, og ei tredje gruppe som ønsker et Portugal uavhengig av de to supermaktene. Ny-revisjonistene (i borgerlig presse kalt kommunistene) har vært blant de fremste til å slå ned på arbeidere i kamp. De støtta den arbeiderfiendtlige streikeloven som ble vedtatt i august i fjor, og bruker sin monopolstilling i den gule fagforeninga Intersindical til å hindre og knekke enhver aksjon. »Sturmabteilung»s-grupper av ung-revisjonister foretar razziaer mot venstregrupperingene, og de spesialtrene COPCON-styrkene sprer anti-fascistiske demonstrasjoner med tåregass og skarpladde gevær.

Det er denne politiske retninga SV - avisa »NY TID» så hjertelig hyller. FRIHETEN inviterer og på studietur dit den 30.august. (se faksimile) Bresjnevns venner i Norge vil sikkert synes det er utbytterikt å få en prat om felles problemer med sosialfascistene der.

Merk deg disse utdraga fra vedtaket i SVs hovedstyre! De viser at SV støtter opp under MFA og revisjonistene i Portugal. Det vil si: støtte til borgerskapets diktatur over de portugisiske massene, støtte til folk som bruker fascistiske metoder om de synes det er nødvendig, støtte til dem som vil gjøre Portugal til en koloni under Sovjet.